

flod, ellers kan Gerningen ikke drives.

Den danske Befolkning her kan antagelig belæbe sig til en halv Snes Tusind Mennesker, og dens i Kolonien fødte Børn til henved det dobbelte Antal. Men de er spredt over en hel Verdensdel, og kan ikke naas uden lange og kostbare Rejser, der fordrer legemlig Styrke, store Pengemidler Uholdenhed og helt Frihed for Familiebeand. Bore Landsmænd her er „Børn af det danske Fjeld“, og især af dets Arbejdsstand — og hvorledes dette i sit store Fjæderer flere Forhold, som hvælter de tal forholder sig til Kirken, og Religionen, vil være Dem bekendt. Her aandelige Interesser for mange, saa „Vred og Snejpit“ synes at være det eneste Bøsen, der kan sætte Sindene i Bevægelse. Alt er i en evindelig Omvæltelse og Uro. Her dannes kan egentlig faste og blivende Hjem. Derimod spekuleres der i Grundstoffer, i Hus og Landejendomme. Folk maa ogjaa flytte meget for Arbejds Skyld. Hvertal af de danske Indbyggere er alt gamle. De kom hertil i Halvfjerderne og Fjerdene, og har saaledes været her næsten en Mennefsalder. Deres Børn kan vel i de fleste Tilfælde fortjaa Dansk, men er næsten ikke at bevæge til at tale det. Indvandringen hertil for nærværende er ubetydelig; men selvsagt vil dette en Gang ved omkristende Forhold hjemme og ude blive anderledes.

Det store Hiertal af danske Udvandrerer ignes ikke at have noget-hjemsigt Begreb om firkelige og fellelige Værdier. Der er en smule Foreningsvæsen, men de fleste har vænnet sig til at leve uden firkelig Forbindelse, eller ogjaa de dangler bag efter engelske Samfund og Sæter.

Se, at dette er jo ikke saa opmuntrende; men det skal siges alligevel, for at eders Samfund, hvis man behøver sig til at gøre noget, kan vide, hvad man tager i Haand, og for at den eller de, der muligvis maatte ofre sig for Gerningen, ikke skal se Sagen gennem fremmede Brillen, men vide, hvad man gaar ind til.

Spørger nogen mig: tror du da ikke, at der kan og bør gøres noget? Jo, det tror jeg! Men Bænsfelighebederne er mange; thi Danstæren kommer som sædvanligt lovligt sent, men det kan gøres endnu.

IV.

Fra New Zealand skrives, at ved det danske Konvents Møde i afvigtte Februar vedtog det samlede Konvents Præster og Menighedsrepræsentanter at henvende sig til den forenede Kirke i Amerika om Bistand, og samme Henvendelse er tilsendt den forenede Kirkes Formand af Past. S. M. Niis, Formand for Konventet paa Nu Zealand.

Serren hjalpe den forenede Kirke til at handle ret for Gud og Mennesker ogjaa i denne Sag!

Blainview, Nebr.

Da det er Sjælden, der bliver iferet noget fra Menigheden i Blainview tænkte jeg, det vilde maatte være interessant for flere at høre lidt herfra.

Vi havde Missionsmøde fra 9de til 12de Mars. Pastor Rasmussen, Lindin, Nebr., og Pastor Markussen, Staplehurst, Nebr., var blandt os og talte Guds Ord. Det var et vellykket Møde, og vi havde den Glæde at se nogle Sjæle frelse og andre vatte. Vi ventte, at de ogjaa skal finde deres Frelser.

Den 14. Maj havde vi Konfirmation; der var seks Konfirmander, som aflagte den gode Bekendelse. Den 21de holdt Pastor Hansen sin Afstedsprædiken. Til Middag havde vi fælles Spisning, og om Eftermiddagen udførtes et Program, som bestod af Sang og Taler. Enhver fik en Vellykket til at sige Pastor Hansen og Sustru Tak, for deres trofaste Arbejde iblandt os. Det var med Sorg, vi sagde dem Farvel; men det er ogjaa en stor Glæde at tænke paa, at en Gang skal vi samles for aldrig mere at skilles.

En Deltager.

Digteren og Døden.

Jubeldigt af Past. P. B. Thoreby.
(Sluttet.)

Digteren.

Jeg kan næppe saa Bæjret for Angst og Udmattelse —
— Hvilkens rædsom ukunstnerisk Livsopfattelse!

Forældrene.

Forældres Arm rækker langt, den rækker til Gud.
Vor Haand er løftet til Gud; han ser os og hører.

Digteren.

Den kvæler mig, denne hebraiske Dunst
Af vilde Lyde, som mangler al Kunst.

Forældrene.

Hør: de gamle raaber til Gud: hans Brede skal komme.
Hør: mod Bærnet forfører skal Herrens Haand være udstrakt.

Hør: Min Forbandelse vordre din Del, siger Gud
din Herre.

Digteren.

Det ruller som Torden fra Sinajs Fjeld,
Det knitter som Lyn,

Mit Dre er døvet af Ordnes Smeld,
Dg blandet mit Syn —

O hellige Kunst! hold min Sjæle klar
Med det frelsende Skriftsted: Part pour Part!

Forældrene.

Forældres Næst gaar langt, den gaar over Verden.
Vor Næst er løftet, den høres af alle de gamle.

Op da, alle! Der staar han, Gjæmmenes Fjende,
Digteren! Digteren!

Døden.

De styrter sig frem — en Sværm, et Brud
Af graanende Gøder,

Jeg hører en Larm, et forvirret Sus
Af faldende Noder,

Det er som de hejtede
Mig op under Himmelen,

Dg igen som jeg hejtede
Ned i Svømmelen,

Dg nu ligger jeg dybt i en Afgrunds Nat
Ved Klippens Nadder, i Tornekrat,

Dg det løfter sig rundt
Omkring mig lurrende,

Det er slumet, det er ondt —
Det er Heberen — Lurene —

Døden.

Tiden er nær. Dog før det er for sild,
Find i en sønløs Drøm dit Bøvens Kilde,

Dg har du fundet den, saa grad og knal,
Dg fuld med Kildens Drif din tomme Sjæl,

Thi blid og stærk for hver en Sjæl udrinder
Et Hælsedsvæld fra Barndoms rene Minder.

Dér, tag min Haand.

Digteren.

Jeg vandrer mellem Græs og Blomster rolig,
En venlig Haand mig leder stille frem,

Dg dunke Minder nærmest sig fortrolig,
Dg Lindetræet hvæiser om mit Hjem.

Mit Barndomshjem — hvor er der sødt og stille
Dg fredlyst under Præstegaardens Tag.

Jeg skulde altid, altid blevet „lille“
Saa var jeg større vift den Dag i Dag.

Her er min Barndoms Eng, jeg kender den —
O stunds, min Herer, lidt, og lad mig hvile

I dette Flor af rene, hvide, smaa
Grindingsblomster, som saa barnligt staa

Dg til den voksne Ven vemodigt smile —
Her Gødens Hæve var; jeg tabte den.

Døden.

Den Taare, som nu over Rinden flyder,
Sig, er det din? D sig mig det i Hast!

Digteren.

Forstyr min Kunst ej — jeg maa holde fast
En Dehlschlågerisk Stemmning, som jeg nyder.

Døden.

Duf anden Gang dig dybt i Mindets Ede,
Dg find din Kunst ej, Taare, men dig selv!

Digteren.

Jeg er i det gamle Kammer,
Jeg sidder tæt hos min Mo'r,

Dg Læben leder og stammer
Dg finder de rigtige Ord:

De rigtige Ord, de er lette,
Af anden Tale er hvær,

Det rigtige Ord, det er dette:
Na Mo'r, hvor er du dog far.

Det blev saa underligt siden
Dg anderledes fordelt:

Det hvæere blev let med Tiden,
Det lette, det glemte jeg helt;

Nu baade talte og skrev jeg,
Blev fejret i Hente og Værg,

En Kvindeforsker, det blev jeg,
Dg Mo'r lod jeg dø i Sorg.

Døden.

Du maler tro dit Liv — ha, sig mig, Mand,
Om disse brudte Ord din Sorg udtrykke?

Digteren.

Jeg maa dog vise Publikum: jeg kan
I mer end een Art Stil vel gøre Lykke.

Døden.

Du tomme Gylster! Duf dig dybere! Tag
Af Kildens Væld det sidste, længste Drag!

Digteren.

Hvide, nøgne, strenge Bægge;
Brede, stærke, tabte Søjler;
Lave Loft, som synes hvæere
Himmelstøjt for Barnebliffet;

Lange Vinduer, selvomt malle;
Lindetræets Vift mod Ruden,
Blygspejlet af Sol paa Væggen,
Hvilegul med dempet Ekko:

Fjed af mange Mænd og Kvinder;
Stille Hviffen, sagte Sus af
Salmebogens vendte Blade —
Saa en Stille, andagtfuld.

Orglet bruler, Sangen toner.
Taareblandt mit Dre især
Altret med de store Vokals,
Altret med det malte Billede,

Altretskamlen, hvor jeg snart skal
Kvæle med de voksne Krifine,
At anname Herrens eget
Dyre Legeme og Blod.

Thi i Søndags her jeg lovede,
Her for Menighedsens Sjæle,
For min Faders, for min Moders,
Samt for Guds Almægtigs Næsn,

Lovede her med Mund og Hjerte
Syndens Herre at forjage,
Dg i al min Id og Gerning
Være sin Guds eget Bærn.

Dg i Dag, til Pant paa Løstet,
Fjerde Gang som myndig Kristen
Stedes jeg for Herrens Vord.
— Orglet tier, Præsten taler.

Bed min Side sidder Moder,
Dg jeg stotter taareblandet
En Gang op til hendes Ansigt,
Tavs hun truffer mig i Haanden,

Dg det hvæere om min Mund.
Præsten tier. Nu er Stunden.
Langsomt vi os Altret nærmest,
Ja'r og Mo'r og jeg og Søster,

Kvæle med samdrægtigt alle,
Angstfuld, og dog iallig greben
Ledet jeg i mine Tanker
Efter Synder, idst begaaede

Fra i Søndags til i Dag!
Hver en Barneind, jeg finder,
Løsner jeg fra Hjertets Dødder
I en Hviffen inderlig.

Fast mit Blik mod Altret især,
Ydmygt-jagt mod Jesu Billede,
Dg med Hviffet sløver Hjertet,
Dg med Hjertet følger atter

— Som med Offerkaalen Ofret —
Hver en Barneind, jeg fandt.
„Jesu Krist i Kristus, i den Nat han
„Ved forraadt, da tog han Brødet . . .“

„ . . . Ligejaa tog han og Kalken
„Efter Aftensmaaltid, taffed,
„Gav dem, sagde: Drifker heraf . . .“

„Den forskæftet genopstandne
„Herre, som dig nu har skænket
„Selve sig selv, han dig opholde
„I din Tro, til Livets sidste
„Sælige Stund. — Guds Fred med dig.“

Ja „Guds Fred med mig!“ — D ve mig!
Gode, ja godt det havde været,
Om jeg da var død i Kirken,
Fredelig og sjæletrøttet

I en barnlig ialig Stund.
— Bærnet blev til Ungling; Ungling
Vled til Mand; og Manden graaner.
Mange, mange Aar er runde,

Hvert et Aar har mange Dage,
Hver en Dag har mangen Gerning,
Hver en Gerning mange Tanker;
Af de Gerninger og Tanker

Mindes saa jeg uden Synd
Barneinder de blev voksne,
De blev skulderbrede, høje,
Lysne, smidige og stærke
Graanende og vilde Jættier,
Lallose som Havets Sand.

Dg paa samme Tid mit Hjerte
Mer og mer blev strumpe sammen
Til en lille vindstør Tingest,
Hvis jeg har da et endnu.

Herre Jesus! Offerkaalen
Nummer ikke længer Ofret . . .
Ja „Guds Fred med mig!“ — D ve mig!

Døden.

Ja ve dig! — — dog, hvis selve dette Ve
Var Hjertets eget — o, du skulde se
Endnu din Offerkaals de knuste Brud
At heles til et værdigt Kar for Gud,
Dg Væraab vordre Lovsång! — Digter! Tal!
Paa selve Tæriffen tal! Var Naabet ægte?

Digteren.

„Gode, agte?“ — Hør, man er da ikke gal
Sit eget Kunstværk saadan at fornægte!
Gu er det ægte Kunst! Hver kan jo her'et,
Hvor fristelig det falder en i Dret.

Det er min Kirke-Stil. Forlæggeren bad
Mig om et Bidrag til sit Juleblad . . .
Han havde tænkt paa saadan no'et som „Angel“,
Dg je — min Kunst gør straf, hvad han forlanger

Døden.

For sild nu. Kom, Sjæl.

Digteren.

Hvor isnende fald — —
Ve mig! Hvem er du??

Døden.

Jeg er Syndens Sold.

Eskovaard-Petersens Emaasrifter.

Følgende Skrifter af Past. Eskovaard-Petersen, der fandtes i
et beklageligt Tilstand blandt vort brandskadede Lager, er nu istand-
set og indbundet tilfammen i nyt Skriftingsbind:

1. Læsnings Betydning i et kristent Ungdomsliv.
2. Benfæls Stilling i et kristent Ungdomsliv.
3. Omvænder eder, thi Himmeriges Rige er kommet nær.
4. Hvorledes findes Guds Billie?
5. Kristus og de studerende.

Tilfammen 236 Sider. Sælges saa langt Oplaget rækker for
den overordentlig billige Pris af 50 Cents.

Dan. Luth. Publ. Huse,
Blair, Nebr.

Nyt paa Lager.

A. P. ANDERSEN:

Vejledning til Samtaler over Luthers Katekismus. Til
Dels ordnet efter Balslevs Lærebog. 156 Sider. Indb. 60

HERMAN LUNDE:

Martin Luther—Hans Utvikling og Livsværk. Med 30
Portrætter og Illustrationer. Særdels smukt indb. 1.15

KR. PIENE:

Emner og Tanker—Haandbog til Foredrag, Samtaler og
Diskussioner i Foreninger af Ungdom. 1, 2, 3 og 4 Sam-
ling—Pris per Samling, kartonneret. 70

P. KRAG:

Daglig Andagt—Minder fra Morgentimerne i St. Jakobs
Kirke. Ordnet efter Kirkeaaet. Indb. i Vælskbind 2.20

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Kristelig Folkebibliotek.

Udkommen er:

1. Samling.

Augustin: Bekendelser.
Bunyan: Pilgrimsvandring.
Annie Lucas: Lys i Mørket.

2. Samling:

Nic. Meier: Paa Torvet og i Bingearden.
Godet: Bibelfke Studier.
Thomas Kempis: Kristi Gjerisjælgelse.

3. Samling:

Eggleston: Kampens Vunder.
Kimber: Ansags Kenned.
Marie's Julegave (Børnefortællinger)

Disse Bøger er alle smukt indbundne i Hefskriftingsbind med
Guldbrod og sælges for den almindelig billige Pris af 65 Cts. pr.
Bind frit tilsendt eller \$1.50 pr. Samling plus Porto 20 Cts.

Dan. Luth. Publ. Huse,
Blair, Nebr.

Billigt men godt.

Nedenstaaende Bøger er væsentligt Restoplag, opstbt til meget
lave Priser, hvorfor vi ser os i Stand til at byde vore Kunder denne
sjaeldne Anledning. Bøgerne er alle i Omflag, men i ren og god
Stand.

Dr. S. Martensen: „Prædikener“. 1., 3. og 4. Samling, henholds-
vis 263, 322 og 322 Sider; i Omflag, hver 25 Cts.

Pastor Hans Knudsen: „Jesu Signaler, udlagt og forklaret i Bibel-
læsninger“, 926 Sider; i Omflag 50 Cts.

„Jesu tre Vejsg i Bethania“, Vibelæsninger. 428 Sider; i
Omflag 40 Cts.

„Jesu Kristi Person og Liv“. En Række Studier 1. og 2. Del,
i alt 1060 Sider; i Omflag \$1.00.

Luthers Reformatoriske Skrifter i Udvalg ved J. Koper og Dr. Fr.
Nielsen. 828 Sider, 85 Cts.

Edu. Maunøller: Hellig Jord. Rejssebilleder fra Palæstina.
345 Store Sider med mange udmærkede Billeder \$1.25.

Fr. Hammerich: Den kristne Kirkes Historie. 3die Bind,
Nyttidskirken, 721 Sider, \$1.00.

Den almindelige Bogpræis paa alle disse Bøger var flere
Gange saa stor. Benyt Anledningen nu.

Dan. Luth. Publ. Huse,
Blair, Nebr.

Dampskibsbilletter

med

Cunard Liniens store hurtige Skibe

sælges af

DANISH LUTH. PBUL. HOUSE,

BLAIR, NEBR